

Věří čeští teenageři umělé inteligenci?

Důvěra v AI je v reprezentativním vzorku nízká — a u dospělých vychází stejně

září 2026 · Tomáš Lintner · Veronika Tesařová · Markéta Žáková · Veronika Štolřová

O tom, jak mladí lidé slepě věří všemu, co jim chatbot napíše, se mluví hodně. Zeptali jsme se na to reprezentativního vzorku českých středoškoláků — a pro srovnání i dospělých.

2,2 z 5

průměrná míra důvěry v AI u českých středoškoláků

Nízko, a u obou generací stejně

Průměr na škále 1 až 5

1 = tvrzení mě vůbec nevystihuje, 5 = vystihuje mě velmi dobře.

Představa, že dospívající umělé inteligenci důvěřují způsobem, který je dospělým cizí, se nepotvrzuje. **Dospělí odpovídají prakticky stejně.** Rozdíl mezi generacemi je v řádu setin a v praxi žádný.

Nízko přitom vycházejí jednotlivé položky napříč celým dotazníkem, ne jen průměr. Studenti většinou odmítají, že by jim AI rozuměla, že by se na ni obraceli s tím, co je trápí, nebo že by jim chybělo, kdyby zmizela.

Dotazník se ptal na šest tvrzení popisujících blízký vztah k AI: jestli člověk věří, že mu AI odpoví s porozuměním, jestli by mu vadilo, kdyby se rozhovor s ní náhle přerušil, nebo nakolik se na její úsudek spoléhá při rozhodování. Odpovídalo se na škále od „vůbec mě nevystihuje“ po „vystihuje mě velmi dobře“.

Průměr kolem dvojky tedy neznamená vlažný souhlas. Znamená, že typický student tato

tvrzení o sobě odmítá.

Jedna otázka vybočila

Z celého dotazníku se jedna položka chovala jinak než ostatní. Ptá se v podstatě na to, zda si člověk **ponechává vlastní rozhodovací autoritu** — a na tu odpovídají kladně skoro všichni, bez ohledu na to, jak moc AI důvěřují. Průměr u ní vyšel 3,5 u studentů a dokonce 3,8 u dospělých.

Je to jediná otázka v celém souboru, u které převažuje souhlas. Ukazuje to dvě věci. Za prvé, lidé si o sobě myslí, že rozhodují sami, i když nástroji jinak důvěřují. Za druhé, otázka, která se ptá na dvě věci naráz, přestává měřit to, co má — a v původní zahraniční validaci dotazníku se projevila jako slabá položka úplně stejně.

Čím vyšší důvěra, tím intenzivnější používání

S čím důvěra v AI souvisí (studenti)

Důvěra v AI tedy není odtržený postoj: souvisí zřetelně s tím, jak moc má student AI zabýdlenou v běžném dni, a nejtěsněji s pocitem, že hranice mezi ním a nástrojem je prostupná.

Zajímavá je i souvislost s vazbou na vlastní telefon (0,31). Naznačuje, že vztah k AI není úplně nový jev, ale spíš pokračování toho, jak člověk zachází s technikou obecně. Kdo je silně navázaný na telefon, bývá vstřícnější i vůči AI.

U dospělých máme méně srovnávacích otázek, ale jedna souvislost stojí za zmínku: s rostoucím věkem důvěra v AI klesá. Není to dramatický pokles, ale je konzistentní.

Jak to číst

Průměr je nízký, to ale neznamená, že problém neexistuje. Znamená to, že se netýká běžného studenta, ale menšiny — a menšinu je třeba hledat cíleně, ne plošnými programy postavenými na předpokladu, že se to týká všech.

Co z toho plyne pro čtení titulků

Nástrojů, které měří důvěru lidí v AI, přibývá rychleji než poznání o tom, co přesně měří. Dotazník, který jsme použili, byl původně publikován jako měřící dvě odlišné stránky důvěry. V našich datech se toto dělení nepotvrdilo ani u studentů, ani u dospělých: položky se chovají jako jedna škála.

Praktický důsledek: když příště narazíte na číslo o tom, nakolik mladí lidé AI důvěřují, vyplatí se podívat, čím se měřilo a zda mezi položkami nebyla některá z těch, které se ptají na dvě věci naráz. Jediná taková položka dokáže průměr posunout víc než skutečná změna postojů.

Co s tím ve škole

Z téhle zprávy neplyne potřeba plošné prevence. Plyne z ní, že když učitel narazí na studenta, pro kterého je AI zjevně víc než nástroj, nejde o generační normu, ale o něco, co v jeho ročníku vybočuje — a stojí za pozornost, podobně jako by stála u jiného silného navázání.

Pro běžnou výuku je užitečnější opačný závěr: většina studentů AI nedůvěřuje natolik, aby přijala její odpověď bez výhrad. To je dobrý výchozí bod, na kterém se dá stavět práce s ověřováním informací.

Odkud čísla jsou

1 861 studentů středních škol z 215 tříd ve 28 školách a 753 dospělých z celostátního panelu, kteří mají s AI osobní zkušenost. Šest tvrzení na pětibodové škále od „vůbec mě nevystihuje“ po „vystihuje mě velmi dobře“. Obě skupiny dostaly stejné znění, studenti v tykání, dospělí ve vykání.

Údaje o dospělých pocházejí z jiného šetření než údaje o studentech a slouží k ověření, že se dotazník chová stejně; nejde o srovnání dvou vzorků ze stejného sběru dat.